

סו:

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

עין משפט
גר מצוה

גה א טושיע לוחי סי
לה פטי ד:
גו ב מתי מילא מיל
נכסת הליא:

הגהות הב"ח
(6) נמי ויכ שלום בניך אל
תקרא בניך אלא וכו':

הגהות התוספות
1. ג'ל על ס.

פי' הראש

הפעות. אלא תנאי היא
כלומר טעמא דקרי מטהר
ויבה לאו משום חולשא
אלא גזירת הכתוב היא
ויוקא בישראל ולא בבר
כמו שאפרש לקמן
ושונייא דרב אבא בר

אבה ליתא דאפי' משנוקא לטומא קרי מטהר הויבה ושי' דמתני' (דאמר) (מפרש) לה רבא שטעמא במשא ולא כר
יהושע אלא כהני תנאי: כתיב איש אשר לא יהיה טהור מפרק לילה דמשמע אשר לא יהיה טהור כסמך כלומר שהוא טמא
טומא אחת הוציא מגופו דקרי ומאי נזיר ובה ופרק משמע שי' שראה הקרי אתר הויבה וכתבי לילה מיותר
אלא שי' מלילה שאחר הויבה יש לטות קרי דין ובה ומטא במשא. ותיק דייק מלפנות ערב דער שינה היום ההיני
מעת לעת יש לה דין ובה. ובספרי קתני והיה לפנות ערב מלפני שהקרי מטהר הויבה מעת לעת. ודרוש קרא גם למפני
דויבה הבאה מעת לעת של קרי אין לה דין ובה ולא דרשי וזמו ויוקא בישראל שקרי (טמא) אבל עובר כוכבים (שקרו)
טהור אינו מטהר הויבה. א"ל אורחיה דקרי ומייתי בלילה ולא מותר לדרשא. ומאן דאמר יזמו סבר דלפנות ערב בשביל
הערב שמש נקט דאפי' טבל מבטיי לא נטהר לגמרי עד לפנות ערב ורוישי פירש במס' וביים דשטמא דקרי מטהר כויבה
משום חולשא ונז' שראה קרי ונתנייה אפי' ראה ויבה קודם שתנייה מטמא כויבה מיד משום דויבות עובר כוכבים לא שמייה
ויבה ומה שראה עתה יי'א ראה ראשונה שלו ומטמא באונס ואם יראה ראה שניה אחר מעת לעת נעשה זכ. וא"ל לקיים
פירושי לפי סושיא דמטמא אלא משמע לומר לתלמודא דלישניה דמטמא כויבה מיד משום הנעשה וז' נזיר מיד אם ראה כי ראיות בתוך מעת לעת הלכך לויכא לפרושי משום חולשא אלא מגזירת הכתוב: מזה מורה האמורה בשמטון נזיר דמכוס כי
נזיר אלהים יהיה הנער: אין מורה אלא על כשר וזם שלא תהא מרת ואיבת כשר וזם עליו: חטוף כוס של כביה וכן כל ברכה אל יקסוף אחר גוליתון וכו' וכן גמר הכרחה היא עניית אמן: הדרן עלך פס' נזיר והדרן עלך פס' נזיר וסליקא וכו'

החופה. מהר לדרך שמהא זכר ושכר: גוליתין מתגרין וגזורים
מנחמין. הפרשים הנכאים אחרי כן ושם נלחמן המלחמה
עלי הפרשים הגומרין:

אחד המברך ואחד העונה אמן. נוטל שכר אלא שמתגרין למנכך
תחילה ליתן שכר ולהכי
אמרין ליה חטוף וברך:

הדרן עלך הכותים אין להם
נזירות וסליקא לה מסכת נזיר

תדע שהרי גוליתים מתגרין במלחמה וגבורים נוצחין תנאי היא (ד)תניא
אחד המברך ואחד העונה אמן במשמע אלא שמתגרין למברך תחילה
אמר רבי אלעזר א"ר חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
'וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך (6) (7):

הדרן עלך הכותים אין להם נזירות
וסליקא לה מסכת נזיר

מסורת הש"ס

(6) נכסת גג. (7) ג'ל על ס.
(8) נכסת סד. ימות קבד:
כרימות סח: תמיד לב:
(ד) (נכסת סח: תמיד לב:
קרי בניך אלף טנדן.)

תורה אור השלם
1. וכל בניך למודי יי' ורב
שלום בניך. ישעיהו נד יג

נוסחת הריב"ן
(6) מקדים ג. (7) המזין:
(8) דעונה סי' וזית
דלמור. ליתא ככ"י:
(ד) שכו"ל

יומם יציה סי' תפדו ופללה
שניה. והיני אתי ויהיה וכו'
יוסף הלויס לאור תורה ונר
מורה וזם טוב טעמא
ככל הש"ס נהגה גם אחר
הגלות והשמות עד וקנה
וגם כשיה דשנים ודענסי

נטעוק נמכתא אלהים החיות בכל פוק ופוק לאמר הדון עלן וכן עתה יום (ד' נמשי ע"ד נגמר פ' הכותים לון להם נזירות:
אנשי יצחק ידכה וישוהו. ידכה בעמל במחבה יקו אור אל יחזור שביטנו שוכן בעיון על תוכן ויבאר הוא הן במסכת
נזיר איש גר אנכי בארין חנוניע (כן מובן כנפך הכ"י המפרש על מרד.)

מוסף רש"י

חטוף וברך. כשמושיטין כוס של כרכה. הי' ממוז שיתכין לך המברך (וכות' ג). במשמע. העונה והמברך נמשמע קומו
כרכו את ה' אלהים כם' עולה ומתוה (ט) ולומר ויכרטי שם כנוך. והוא עניית אמן שמתקדש. נמכתא חנני (טו) מפרש
קומו כרכו נמכתא כרכה. ויכרטי שם כנוך. נמקוס עניית אמן שמתקדש לאחר כשמתל' (וכות' ג). שמתגרין למברך.
ליתן שכר (שם). הדרן עלך הכותים אין להם נזירות

בי ראיות בתוך מעת לעת הלכך לויכא לפרושי משום חולשא אלא מגזירת הכתוב: מזה מורה האמורה בשמטון נזיר דמכוס כי
נזיר אלהים יהיה הנער: אין מורה אלא על כשר וזם שלא תהא מרת ואיבת כשר וזם עליו: חטוף כוס של כביה וכן כל ברכה אל יקסוף אחר גוליתון וכו' וכן גמר הכרחה היא עניית אמן: הדרן עלך פס' נזיר והדרן עלך פס' נזיר וסליקא וכו'

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויעיל לזכרון השם יתברך

הדרן עלך מסכת נזיר והדרן עלך. דעתן עלך מסכת נזיר ודעתך עלן. לא נתנשי מינה מסכת נזיר ולא תתנשי מינה לא בעלמא
הדרן ולא בעלמא דאתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. (**חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר
פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניפות עמך בית ישראל. ונהייה כלנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויכי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי במ חייתי: ברוך אתה יי למדני חקיקי: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים
והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר
והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שאנאמר ואתה אלהים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסים מסכת נזיר כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא
תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכה תנחה אותך בשכפך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך.
כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וקבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאזיאי מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאבתא פולחנא דשמאי לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה
ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא
וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומווני ריחיי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים
טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(*) פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג,
(**) בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בכ"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.